

[Sæderup.]

diskussion ført, og jeg skal ikke gå nærmere ind på det, men også for mit eget vedkommende udtale, at jeg synes, der har været ofret meget, også fra lokal side, og i hvert fald er 80 000 kr. nu i denne omgang fra en lille kommune som Egvad, der kun har 2 400 indbyggere, jo et ganske godt beløb.

Til det ærede medlem hr. Steffensen vil jeg lige sige, at jeg ikke heller synes om ensretning eller noget af den slags indenfor partierne, og det er godt, at der er plads for de forskellige synspunkter. Men når jeg talte om dobbeltstandpunkter, gjorde jeg det ud fra noget ganske bestemt, nemlig ud fra, at man på rigsdagen har eet standpunkt fra retsforbundets side; her siger man: Vi har i denne sag holdt ideens fane højt og dyrket principperne i renkultur — men hjemme på egnen siger retsforbundets folk: Vi har gjort egnen her en tjeneste, idet vi praktisk har medvirket til, at denne sag er blevet gennemført. Man tager altså begge de to standpunkter til indtægt, og det er efter min opfattelse for billigt og også for let gennemskueligt til, at det skulle være holdbart. Jeg siger ikke dette af hensyn til retsforbundet, for jeg er ikke interesseret i, at der kommer noget holdbart over dette parti, men jeg siger, at man rent logisk ikke kan forsvare to ting, der er stik modsat hinanden. Det ærede medlem hr. Steffensen sagde selv: Ideelle synspunkter kommer i baggrunden af hensyn til det økonomiske. Det har man altså ikke taget hensyn til her på rigsdagen. Jeg vil råde det ærede medlem til at tale med folk derovre, og jeg beklager forsåvidt på retsforbundets vegne, at retsforbundets ordfører i folketinget, hr. Helge Madsen, ikke traf sit partis amtsrådsmedlem hjemme, da vi var i Tarm; det kunne være, at en samtale med ham kunne have ændret og retledet begreberne noget.

Stegger Nielsen: Det er hævet over enhver tvivl, at den økonomiske byrde ved at opretholde et skolevæsen af den ene eller den anden art hviler tungest på de tyndt befolkede egne og langt tungere på dem end på andre. De er i forvejen i den henseende hårdt belastet, og når der, som nu ved dette lovforslag, tages skridt til at ligestille en befolkning, i dette tilfælde i gymnasie­mæssig henseende, på en tyndt befolk­et egn med befolkningen i den øvrige del af landet, finder jeg, det er et ringe beløb fra statens side, der er tale om her, og jeg vil i relation til de forhandlinger, der har været ført i det andet høje ting, sige, at der ikke er noget som helst snyderi eller noget med knivhandel

i hele dette forhold; det er simpelthen en retfærdighedshandling og en ligestilling der er tale om, intet som helst andet.

Det ærede medlem hr. Steffensen henviste til betænkningen fra det af folketinget nedsatte udvalg, hvori retsforbundet anviser den udvej at yde et særligt tilskud til de af eleverne, som måtte ansøge derom. Deroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom på, at ikke nær alle elever ville ansøge herom, og de pårørende til resten af eleverne ville da komme til at stå med meget højere skolepenge, med meget højere økonomiske forpligtelser end tilsvarende befolkningsdele i andre egne af landet. Det er da mærkeligt, at dette skal være et retfærdighedssynspunkt; det kan jeg i hvert fald ikke forstå. Jeg har i det hele taget altid ment, at det var retsforbundets opfattelse, at tilskud, statstilskud o. s. v. var noget, man skulle bort fra. Her anviser man det altså som en udvej. Det er forsåvidt noget nyt, men jeg må i den henseende tilslutte mig de udtalelser, som det ærede medlem hr. Sæderup har fremsat; det forekommer også mig, efter hvad der er kommet frem under debatten her, at retsforbundet har stillet sig på to fronter. De har haft lokale tillidsmænd til at gå ind for forslaget, imod principperne, naturligvis ud fra de lokalt betonedede hensyn, og det er meget fornuftigt af dem — vi søger at opnå det samme i dag ved gennemførelsen af lovforslaget ud fra lighedsprincippet —, medens partiet på rigsdagen tager en anden stilling og så reserverer sig til anden side. Denne dobbeltstilling er for gennemskuelig. Men realiteten i det hele er, at vi her står med et lovforslag, der kan give den vestjyske befolkning ligestilling med befolkningen i det øvrige land på et bestemt skolemæssigt område. Det agter Danmarks retsforbund ikke at medvirke til. Det må den vestjyske befolkning notere sig.

Steffensen: Det ærede medlem hr. Stegger Nielsen sagde, at vi var gået imod statstilskud, og derfor var det principielt forkert at komme her og sige, at de to skoleformer skulle stilles lige med hensyn til statens tilskud. Jeg ved ikke, om jeg må bede den højtærede formand om tilladelse til at oplæse et par linier af vort program. Der står: „Et skolevæsen, der sikrer børnene en forsvarlig undervisning og stiller private og offentlige skoler lige med hensyn til offentlige tilskud.“

Nu er vi fuldstændig klar over, at vi kan ikke lade 5 og 7 være lige, fordi vi ikke har det, som vi forstår ved en økonomisk frigørelse. Derfor skal vi ikke begynde bagfra